

нуждна, понеже съ нея славимъ Бога, хвалимъ Царя, различни веселія на челоуѣцы те причинявали, и проч.

За това ся нудятъ убо нашите свирцы, като свирятъ и да пѣятъ, за по велико веселіе: както и въ Театрата колко сладки и искусны свирны и да иматъ, ако не пѣятъ, не могатъ си представи чудесата удивителны.

Както е богата церковната наша Мусікія съ разны гласове, Европейската церковна не е толкова богата, и Божественната служба совершаватъ почти съ едновидно пѣніе, та може за украшеніе да употрѣбляватъ въ църквите органи и за разлика пѣятъ, ту само съ гласъ, ту само органи, ту изедно съ органите.

Но понеже нашите церковны службы много сж пространны: въ торжественныте празници продължаватъ до 4 или 5 часа, та затова негодно ся совершаватъ съ малко гласове: а въ Россія употрѣбляватъ другій способъ, на службата освѣнъ литургіята по многото четжтъ, а по малко пѣятъ: но това маловидно пѣніе, добръ сж го украсили съ много красногласны пѣвцы, като пѣятъ на едно согласо, едни наченватъ отъ основаніето на пѣсенъта, други седмогласіето горѣ, а други тристепенна по доло отъ основаніето и съ тойзи начинъ угождаватъ на слышатели (За нашите пападически продолжены пѣсны, довляятъ шестима пѣвцы, 2 съ мъжески гласове, 2 съ юношески, и 2 да держатъ ісото на пѣсенъта).

Но мы като немами поне по единъ добръ пѣвецъ нито отъ една страна, грѣшката на кого е не зная! тая грѣшка най лесно може да ся управи отъ помощта народна, само съ едно предстояніе на първенцыте граждански или селски: а хвалата и худата, отдавася всѣ на началниците. За една година става промѣненіе, като наредимъ момчета съ добры гласове да ся научатъ Музиката и Типкатъ, послѣ отъ тия пѣвцы да си правимъ свѣщеницыте, и по това ще даджтъ вниманіе другите народи на нашите свѣщенны дѣла: защо пѣвецъ и свѣщенникъ безъ добры гласове, великъ товаръ усѣща народатъ, като ги слушатъ въ църквата.

Законатъ нашъ пише за свѣщенниците да ги избирами, учены, доброгласны, и красота тѣлесна да иматъ: но мы обаче ги избирами отъ измета на народа, безгласны, неучены, прочее и прочее.

Кога принесемъ таковъ единъ предъ Владыката за да го упои, ако го не ареса и неще да го упои, давами му пары двойно, ако ли пакъ не получимъ, то намѣримъ нѣкого градоначалника, да понуди владыката, да но ся сподобимъ съ такава добрина. А владыката за да му е мирна главата, ще не ще упоиваго, а ныи сами ся натоварямы съ такава едно главоболие до смерти, ти обаче всите не сж такива. но и не зная кои ли сж по много: такива прости и лукави